

Pasi Hujasen lähettikirje 5/2021, 31.5.2021

Ei jäänyt tilaa terveisille

Kun tulin toukokuun lopulla Venäjältä, lähdin saman tien Viroon viemään ”muuttokuormaa”. Saimme lahjoituksena keittiöremontin yhteydessä poistetut kaapistot, jääkaapin ja lieden.

Seuraavana aamuna pakkasimme autoon myös testamentissa tulleen asunnon huonekalut. Kaksi nojatuolia ei sopinut mukaan. Mietin, että mitkä kaksi otan ja mitä kaksi jätän. Päätin ottaa ”samaa sarjaa olevat” kaksi nojatuolia. Ajattelin, että kyllä Virosta löytyy joku, joka voi vaihtaa tuolien istuinpehmusteen – se oli täysin hapertunut ja käytännössä pölyä.

Kun sanoin perillä, että varmaan joku osaa korjata tuolit, vastaanottaja sanoi: ”Meillä on yksi ihminen opiskelemassa verhoilua...”

Toinen Helsinkiin jäänyt nojatuoli on hieman rikkiäinen. Mutta itse istuinosa on hyvä, koska se on nahkaa. Kysyin, haluavatko he sen. ”Se on oikein hyvä sosiaalikeskukseen, siellä pitää olla tuoli, joka on helppo puhdistaa. Tuo vain!”

Vien nojatuolit oman auton kattotelineellä kesäkuun lopulla.

Kuten kuvasta näkyy, auto tuli melko täyteen. Lisäksi sain ruokaa parisataa kiloa – vasemmassa alakulmassa näkyy grillimakkaralaatikko.

Nyt isommat tavaraerät on saatu Viroon – onneksi se on EU-maa eli tavaran vieminen on vapaata. Jatkossa voin kulkea omalla autolla, johon on tullut todella vähän kilometrejä, kun Venäjällä kuljen autovuokraamon autolla.

Huomasin, että kovin pian tottuu automaattivaihteistoon – kun tuli pakettiautolla liikennevaloihin, ihmettelin, miksei auto vaihda pienemmälle vaihteelle. No, käsivaihteisessa se pitää tehdä itse.

Kamerassani on jokin outo vika – välillä kuvaan tulee valkea läiskä, mutta jos katsoo tarkkaan, näkee, että auto – jonka korkeus on 2.5 metriä – on pakattu kattoon asti täyteen.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Pellot keltaisina
Inkerissä oli isojakin peltoja keltaisena. Ikävä kyllä kyse ei ollut rypsiä, vaan voikukista. Niitä on joka paikassa todella paljon. Teiden pientareet ovat monin paikoin keltaisena.
Kun kävin Virossa, siellä näkyi olevan sama tilanne. Myös Suomessa on minusta aikaisempaa enemmän voikukkia.
Onkohan tämäkin ilmastonmuutoksen seurauksia...
2. Bussilla Tallinnaan
Lux-Express aloitti liikennöinnin Pietarin ja Tallinnan välillä.
En tiedä ehtoja, joilla kyytiin pääsee, mutta Virossa joutuu kahden viikon karanteeniin.
Mutta minä voisin mennä saman tien Tallinkin lautalla Helsinkiin...
On yksi vaihtoehto enemmän.
3. Kaikkea pitää kokeilla, paitsi kansantanhuja
Eräs seurakuntalainen pyysi työkaluja lainaan maalatakseen hautausmaan aidan – ei siis koko hautausmaan aita, vaan yksittäisen haudan aidan. Käytännössä kaikki haudat Venäjällä on ympäröity aidalla.
Sanoin, että lähdän mukaan, pitäähän tuollainenkin kokea.
Pari tuntia maalaamiseen meni. Ensi ruosteet pois, sitten pohjamaali ja pian varsinainen maali.
Annoin hänelle lainaan työkalut – suvun toinen hauta on toisella hautausmaalla.
4. Pidätkö tomaateista,
kysyi Mari-mummo yhden jumalanpalveluksen jälkeen. Sanoin, että en ole tomaatin, vaan kurkun ystävä. ”No, sitten tuon kurkkuja.”
Jääkaapissa on vielä kolme purkkia maustekurkkuja, yritän saada ne syödyksi ennen syksyä, jolloin alkaa taas tulla lisää. Nytkin mummot antavat viime vuoden satoa.
5. Sukulainen muutti mummon luokse
Erällä Puškinin kylällä on kaksi seurakuntalaista. Olemme tulleet yhteen, mutta toukokuussa toisen seurakuntalaisen pihalla oli auto ja nuorempi sukulainen.
Kun kysyin, kuinka mummo voi, vastaus oli, että hän on huonona. Ei hän enää jaksanut lähteä naapuriin, niinpä tulin seurapaikan jälkeen katsomaan häntä kotiin.
Nuorempi sukulainen sanoi, että hänen piti muuttaa asumaan mummon luo, kun hän ei enää tule yksi toimeen.
On onni, jos on tuollaisia sukulaisia.
6. ”Tämä on minun lauluni”
Samoin kävi jo reilu vuosi sitten toisessa kylässä. Vanhus on jo hyvin huonossa kunnossa eikä tulisi toimeen yksin. Tytär muutti asumaan hänen kanssaan.
Kun lauloimme virren 373, joka päättyy: ”Kaipuu kasvaa sydämessä taivaan kotiin ihanaan. Jeesus, milloin pääsen sinne harppuani soittamaan.”, vanhus totesi: ”Tämä on minun lauluni!”
Venäjällä aikaisemmin oli tyylinä, että kuolemansairaallekin vakuuteltiin, että kaikki on ihan hyvin. On hyvä, että ihminen ymmärtää, että päivät ovat vähissä.
7. Iloinen yllätys
Nesteellä – tai oikeastaan se on Tatneft, joka sai luvan käyttää Nesteen tunnuksia viisi vuotta kaupan jälkeen – on lähes koko ajan keräystarjouksia. Kun ostat 500 ruplalla saat yhden tarran. Tarroja liimataan tarjousvihkoon ja sitten saa ostaa erilaisia tarjoustuotteita puoleen hintaan.
Huhtikuussa yksi tarjoustuote oli akkuketjusaha. Epäilin, onko tuollaisesta ”moottorisahasta” mihinkään, mutta kun tarroja oli, ostin sahan. Maksoi reilun sata euroa.
Se on yllättävän hyvä. Selitys on 40 voltin akku – henkilöauton akku on vain 12 voltia.
Nyt Tuutarin kanttori Nikolai ja seurakuntainen Gennadi ovat kaataneet monta puuta kirkon tontilta sahalla.
Akkuteknologia on kehittynyt paljon viime vuosina. Siinä piilee sähköauton ostajalle vaara: parin vuoden kuluttua autoni voi olla toivottoman vanhaa teknologiaa...
8. Vääntö kuljettaa autoa
Moni ajattelee, että auton tärkein ominaisuus on suuri teho.
Mutta itse asiassa tärkeintä on vääntömomentti. Vuokra-autoni – Volkswagen Polo – on pienimoottorinen bensa-auto. Valtava ero omaan dieselmoottoriseen autoon.
Kun ei ole kunnolla vääntöä, automaattivaihteisto on tosi tiheä: kuudes eli suurin vaihde tulee käyttöön jo 60 km/h vauhdissa. Minulla suurin vaihde (8.) kytkeytyy vasta noin sadan kilometrin vauhdissa.

Väännön merkityksen ymmärtää, kun ajattelee, että jossain urheiluautossa voi olla enemmän hevosvoimia kuin 60 tonnin rekan veturissa. Ei urheiluauto saisi rekkaa edes liikkeelle.

9. Selkävaivat hävisivät ja palasivat

Selkävaivat ovat välillä palanneet. Sama outo kuvio: selkä tulee sisältäpäin kuumaksi. Mutta ongelma ei ole iso. Volkkarin penkki ei ole kovin hyvä ja välillä illalla selkä on hieman kipeä.

10. Kierrätystä

Osaan limsapulloista on ilmestynyt QR-koodi, jonka skannaamalla (tarvitaan älykännykkä, jollaista minulla ei ole) saa selville lähimmän kierrätyspisteen, johon tyhjät pullo voi viedä. Minä tiedän yhden keräyspisteen erään seurakuntalaisen pihalla. Vein sinne 47 tyhjää pulloa – osa oli parin vuoden takaa.

Myös paperinkeräys toimii – eräs seurakuntalainen vie paperit ja kertoo, että joka ilta ne haetaan heidän kerrostalonsa pihalta.

11. Asiantuntijoita

Sain postiluukusta Vihreiden vaalimainoksen, jossa oli lueteltu kaikki Helsingin ehdokkaat.

Varmaan puolella oli ammatiksi laitettu ”asiantuntija”. Eräs oli ”innovaatiopolitiikan asiantuntija”.

Vanhanajan työläisiä joukossa ei ollut kuin muutama.

Onko ihme, että sanotaan, että tavallinen kansa on etääntynyt politiikasta.

Tuuliviiri rauhaton...

Terveiden ja hyvinvoinnin laitos (THL) on korostanut, että päätöksiä koronaviruksen suhteen tehdään lääketieteellisin perustein.

Alkuvuodesta muistaakseni Tanska ilmoitti siirtävänsä rokotuksen toisen osan 12 viikon päähän ensimmäisestä.

THL ilmoitti, että Suomessa noudatetaan rokotteiden valmistajien ohjeita (= rokotteiden väli 3 viikkoa). Parin päivän päästä ilmoitettiin, että väli on jatkossa 12 viikkoa.

Kun kävin Venäjällä koronatestissä, he eivät olleet uskoa, että olin saanut ensimmäisen pistoksen 12.3. ja toinen tulisi vasta kesäkuussa.

Jouduin siirtämään toisen rokotuksen aikaa, koska määrättyä aikana en olisi ollut Helsingissä. Virkailija sanoi, että aikaa ei voi muuttaa, kun välin pitää olla 12 viikkoa. Sain, että se voi olla 11 viikkoa ja niin sain ajan pari päivää aikaisemmaksi. Nyt pitäisi jopa saada rokotustodistus!

Pari päivää sitten THL ilmoitti, että AstraSenecan saaneet voivat saada toisen pistoksen jo 8 viikon kuluttua ensimmäisestä.

Minulle annetaan nyt Biontecin rokote. Englannissa on tutkittu ja todettu, että jos käytetään kahta eri rokotetta, toisen rokotteen jälkeen sivuvaikutukset ovat paljon pahempia, kuin jos käytettäisiin samaa rokotetta. Jopa neljäsosalla rokotetuista tuli erilaisia ongelmia. Mutta THL ilmoitti, että päätös asiasta tehtiin lääketieteellisin perustein – tosin siinä vaiheessa ei ollut mitään tutkimustietoa kahden eri rokotteen käytöstä.

Toivon, että joku joskus tekee kirjan rokotesekoilusta. Ehdotan nimeksi: ”Tuuliviiri rauhaton”.

Kallista leikkimistä

Kun menen Venäjälle, minun pitää käydä maksullisessa koronatestissä, että pääsen lentokoneeseen. Se maksaa Suomessa 220-320 euroa. Kun kävin Venäjällä koronatestissä – jossa otettiin näytteet sekä nenästä että kurkusta – lasku oli 28 euroa! Siis 14 euroa / testi!

Lisäksi yksi suomalainen testaja ei anna kunnon todistusta – vaikka laskuttaa 20 euroa todistuksesta. Tulee vain sähköpostissa pdf-tiedosto, jonka voi itse tulostaa.

Venäjällä, Pulkovan lentokentällä, vaaditaan alkuperäinen, jossa on leima ja allekirjoitus. Syy on hyvin yksinkertainen: alakoululainenkin osaa muuttaa tuon pdf-tiedoston tekstin. Positiivisesta tule negatiivinen jne.

Eräs ystäväni sanoi: ”Älä turhaan mene toiseen koronatestiin, minä voin muuttaa sinun vanhan testisi päivämäärän. Niin täällä tehdään...” Sain, että Pulkovassa se ei onnistu ja tuskin he siellä uskoisivat, että minä olen pari päivää aikaisemmin ollut Helsingissä koronatestissä.

Ongelmaan on kaksi yksinkertaista ratkaisua:

1. Vaaditaan alkuperäinen todistus allekirjoituksineen ja leimoineen.
2. Lisätään sähköisesti lähetettävään todistukseen QR-koodi – sellainen laatikko, jossa on pisteitä ja viivoja. Niitä on nykyään kauppojen kassakuiteissakin, eli ei pitäisi olla mikään ongelma. Mutta sitä ei voi muuttaa, joten siitä voi lukea, mitä todistuksessa todella lukee.

Virossa koronatesti maksaa 60 euroa – niitä tekee sama firma kuin Suomenkin testejä. Tallinkin lautalla pikatesti maksaa 39 euroa. Venäjällä halvimmillaan 10 euroa – express testi jopa 28 euroa.

Ehkä hallituksen ei olisi kannattanut julistaa, että testeihin on varattu 1400 miljoonaa euroa. Hullujahan nuo testausfirmat olisivat, jos eivät ottaisi heille tyrkyttyä rahaa.

Kun pian saan toisen rokotteen, saan suomalaisen rokotustodistuksen. EU saa omansa vasta heinäkuussa – eihän aikaa ole vielä mennyt täyttä vuottakaan. Tulee mieleen entisen puoluejohtajan toteamus: ”Missä EU, siellä ongelma!”

Rokotetodistuksen pitäisi lopettaa turha testaaminen – eihän testi ole voimassa kuin muutaman minuutin – ensimmäinen tapaamani henkilö voi antaa minulle ”lahjan”.

Raamatullista?

Kuten edellisessä kirjeessä kerroin, löysin Tuutarin kirkolta Billy Grahamin kirjan ”Rauha Jumalan kanssa”. Olen lukenut sitä samalla, kun olen syönyt aamu- ja iltapalaa.

Yleensä Graham perustelee kaiken kirjoittamansa raamatunkohdilla. Mutta yhdessä kohdassa oli poikkeus. Sivulla 85 hän kirjoittaa:

Toiset taas kysyvät: ”Uskotko, että lapset pelastuvat?” Kyllä uskon. Raamattu ilmaisee, että Jumala ei pidä lasta tilivelvollisena synteihinsä ennen kuin hän saavuttaa vastuullisen iän. Raamatussa näyttää olevan useita viittauksia siihen, että sovitus kattaa heidän syntinsä siihen asti, kunnes he tulevat vastuullisiksi omista oikeista ja vääristä teoistaan.

Kuitenkaan hän ei mainitse yhtään tuollaista raamatunkohtaa. Minä en keksi yhtäkään.

Minusta kyse on siitä, että Graham on baptisti eli aikuiskasteen kannattaja.

Mieleen tulee vanhan Sleyin toimitalon huoltomiehen toteamus: ”Turha miettiä, tietääkö 12-vuotias tekevänsä väärin. Kun minä ilmestyn, kaikki karkaavat ja lopettavat seinien maalaamisen!”

Käytännön elämä ei tue Grahamin ajatusta, että lapsi ei olisi vastuullinen teoistaan.

Ikävä kyllä välillä näkee luterilaisuutta, joka unohtaa Raamatun sanan samalla tavalla.

Uusia kyläpaikkoja

Viimeksi kerroin, kuinka osa kylien mummoista oli kuollut ”koronatauon” aikana.

Viime käynnillä tuli kolme uutta kyläkäyntipaikkaa – yhdellä mummosta oli ollut sydänkohtaus ja toisella aivoverenvuoto eli kirkolle ei enää pääse.

Lisäksi tuli yksi kylä, jossa voimme pitää seuroja, siellä on neljä seurakuntalaista. Yksi seuroihin tulleista kertoi katsoneensa minua internetissä Pyhän Sydämen kappelissa.

Hatsinassa ja Skuoritsassa käy kirkossa vielä useita inkeriläisiä – osa heistä tulee ajan mittaan ”kotikäyntipaikoiksi”. Eli eivät mummot ihan heti lopu.

Erlaisia valuuttakursseja

Nykyään Venäjällä voi suurissa kaupoissa maksaa suomalaisella pankkikortilla. Osassa voi maksaa ”euroilla” eli veloitus on euroina. Päätin kokeilla ja homma toimi.

Mutta eri kaupoilla oli isot erot ruplan kurssissa. Virallinen ruplan kurssi on viime aikoina ollut noin 90 ruplaa eurosta.

Eräässä kaupassa kurssi oli vain noin 85 ruplaa. Prismassa ja Nesteellä kurssi oli lähellä keskuspankin kurssia.

Jos nostaa rahaa luottokortilla, otetaan myös nostopalkkio, joka merkitsee sitä, että silloinkin kurssi menee noin 85 ruplaan.

Jatkossa otan euroja ja vaihdan ne rupliksi ja maksan suuren osan ostoksista käteisellä.

Erikoista matematiikkaa

Venäjällä on virallisen tilaston mukaan rokotettu kerran noin 10 % kansasta.

Mielipidetiedustelun mukaan 42 % on ilmoittanut, että he eivät missään olosuhteissa ota (venäläistä) rokotetta.

Nyt arvioidaan, että 70 % rokotuskattavuutta ei saavuteta ensi kesänä, vaan vasta syksyllä 2022.

Jos 42 % ei ota rokotetta, minun laskuoppini mukaan 70 %:a ei saavuteta koskaan.

Tutkimuksen mukaan 56 % venäläisistä usko, että ei voi saada koronavirusta. Osa ei usko edes koko viruksen olemassaoloon.

Pietarin koronatilanne on viime aikoina huonontunut ja pelätään, että tilanne huononee lisää, kun 12.6. alkavat jalkapallon EM-ottelut – joissa Suomikin pelaa. Onneksi maaseudulla tilanne on paljon parempi.

Venäläiseen tyyliin määräysten noudattaminen on ”luovaa”. Olin isossa supermarketissa. Minun perässäni kassalle tuli kaksi sotilasta. Heillä ei ollut maskia ja kassanhoitaja sanoi, että maski pitää olla. Se löytyi taskusta. Mutta he olivat varmaan puolisen tuntia kierrelleet kaupassa ilman maskia.

Suurin osa käyttää maskia väärin – vähintään nenä on vapaana. On ihme, että tartuntatilanne ei ole nykyistä huonompi. Monissa kaupoissa on kyltti: ”Palvelemme vain maskin kanssa”. Mutta maski voi olla miten sattuu. Tallinnassa eräs nainen venytti villapaidan kauluksen suunsa eteen.

Olenkin tullut siihen tulokseen, että järkevin tapa käyttää maskia on esitetty alla:

Jos huomauttaa maskin puuttumisesta, voi saada puukosta – niin kävi Moskovassa.

Kun kaupassa katsoo, kuinka ihmiset eri tavoin kiertävät maskipakkoa, ymmärtää, että he eivät käsitä, miksi maskia pitäisi pitää.

Kun peittää omat silmät, ei näe muiden typeryyttä eikä hermostu siitä.

Köyhyys lisääntyy

Venäjällä on virallisen tilaston mukaan 12.1 % eli 17.8 miljoonaa ihmistä, jotka elävät köyhyysrajan alapuolella. Raja on 11329 ruplaa kuukaudessa (noin 125 euroa).

Venäjä käyttää 3 % (noin 25 miljardia euroa) valtionbudjetista erilaisiin sosiaaliavustuksiin. Mutta suuri osa niistä ei kohdistu oikein: esimerkiksi lapsiperheitä autetaan lapsimäärän eikä tulojen mukaan.

Länsimaiden sanktiot ovat nostaneet ruoan hintaa – itsekin huomasin sen käydessäni kaupassa reilun vuoden tauon jälkeen. Halpaahan ruoka minulle on, mutta venäläiselle eläkeläiselle se on kallista. Lisäksi osa ruoasta on jopa kalliimpaa kuin Suomessa, malliesimerkkinä käytetään kahvia, joka maksaa noin 7.5 euroa paketti – siksi suomalaisia pyydetään tuomaan kahvia Suomesta.

Esimerkiksi koronalääke – en tiedä, onko siitä mitään apua – maksaa 12000 ruplaa eli noin 135 euroa. Lääkkeet ovat kuulemma kallistuneet reippaasti.

Huumori on välttämätöntä

Kuulin, että eräs Puškinin seurakuntalainen oli joutunut sairaalaan.

Kun kävin Puškinissa toimittamassa jumalanpalveluksen, kysyin, olisiko jollain hänen puhelinnumeroaan. Parikin sanoi, että on, mutta se on kotona.

Sanoin, että soittakaa illalla ja sanokaa numero.

Kun kysyin seurakuntalaisen sukunimeä, kukaan ei muistanut. Syy on se, että Venäjällä ihminen on ”etunimi+isännimi”: Viktor Mihailovits jne.

Sain illalla numeron ja soitin maanantaina, mutta vastaus oli: ”Älä tule, lääkärit paransivat minut. Verenpaine oli 220, mutta nyt on kaikki hyvin. Tulen kirkkoon!” Varmaan ensi sunnuntaina tapaamme kirkossa. Ehkä silloin saan selville jopa sukunimen.

Korjaus viime kirjeeseen

Kirjoitin viime kirjeessä koronatartunnoista toukokuussa. Kyse oli tietysti huhtikuusta.

Suomalainen erikoisuus

Suomi tuli toiseksi sananvapaustilastossa. Vain Norja oli meitä parempi.

Mutta pari päivää sen jälkeen, kun luin uutisen, luin toisen uutisen, joka pani miettimään Suomen sananvapautta.

Helsingin Sanomissa kerrottiin, että kolme suomalaista oli saanut AstraSenecan rokotteesta valtimotukoksen aivoihin. Uutinen jatkui: "Kaksi on toipumassa."

Entä se kolmas? Tiesin, että hän oli kuollut.

Ilta-Sanomat kertoi hänen kuolemastaan noin viikkoa myöhemmin.

Joko toimittaja on kompastunut sirkkeliin ja on vain kaksi sormea tai sitten hän tietoisesti vaikenä yhden sairastuneen kuolemasta. Pidetäänkö lukijoita typeryksinä? Kukaan ei kysy, mitä kolmannelle tapahtui...

En näe muuta syytä kuin sen, että ei haluttu herättää pelkoja rokotteita kohtaan. Eli kirjoitettiin, mitä hallitus tahtoi.

Tavaraa kaivataan

Toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

Vaikka olen keskellä pimeyttä, Herra on minun valoni (Miika 7:8)

Tänään oli kaksi vastakkaista koronauutista. Radiossa kerrottiin, että Suomen koronatilanne on parantunut ja syksyllä palataan "normaaliin elämään". Iltaapäivälehden lööpissä oli: "Kaksikaan rokotetta ei estä intialaisen viruksen tarttumista"

Korona näyttää yllättävän yhä uudelleen ja uudelleen. Influenssaviruksia on ties kuinka monta erilaista ja korona näyttää muuttuvat paljon nopeammin. Rokotteiden valmistajat vakuuttavat, että rokotetta voidaan "säätää" tarpeen mukaan. Mutta pitäisikö silloin ottaa viisi, kuusi tai seitsemän rokotusta?

Vanha sanonta kuuluu: Toivottavasti se valo, joka näkyy tunnelin päässä, ei ole vastaan tuleva juna.

Kristityllä on kaksi etua:

hän voi luottaa Jumalan apuun ja varjelukseen

hänelle tästä elämästä lähteminen on meno taivaan kotiin (vertaa yllä)

Kiitos- ja rukousaiheita

- Koronavirusepidemian laantumista sekä Suomessa että Venäjällä ja Virossa
- Koronarokotteiden pikaista jakelua sekä Suomessa että Venäjällä. Presidentti Putin kehotti ”Kansakunnan tila” -puheessaan useampaan kertaan ihmisiä ottamaan rokotuksen. ”Se on ainoa, joka lopettaa pandemian!”
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Turvallisuutta Venäjän liikenteeseen. venäläinen ajotyyli on vaarallinen ja rasittava suomalaiselle.
- Venäjän maaran avautumista. Näyttää siltä, että jalkapallon EM-kisat eivät tuo asiaan muutosta, vaikka olen kuullut huhuja, että fanit pääsisivät omalla autolla rajan yli.
- Työnsä ja yrityksensä menettäneille toivoa. Venäjällä erilaiset avustukset ovat paljon pienempiä kuin Suomessa.
- Inkerin kirkon johdolle viisautta toimia koronapandemian luomissa erikoisissa oloissa.

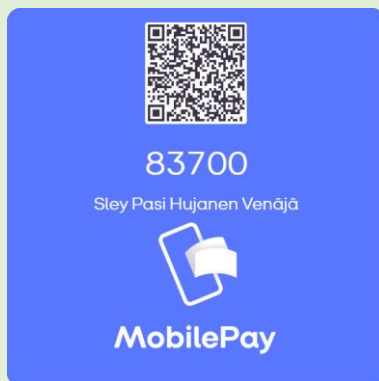
Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumerolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2021:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliiä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.